

Caracterizarea personajului Apostol Bologa din opera Padurea spanzuratilor scrisa de Liviu Rebreanu-prima parte

Personaj principal, dinamic, multidimensional, realist, exponential.

Modalitati de caracterizare:

“caracterizarea directa: portretul facut de narator si de alte personaje; autocaracterizarea;

“caracterizare indirecta: prin propriile actiuni, simtiri si ganduri; prin

mediul in care traieste; prin comentariul naratorial; prin nume.

Traекторia existentiala a lui Bologa este sinuoasa si contradictorie, evidentiind “dincolo de relevanta faptelor - drama eroului, care provine, esential, din conflictul dintre nevoia de optiune personala si neputinta de a rezista unor imperative exterioare constiintei.

“Personaj de manevra morala” (Al. Protopopescu), Apostol Bologa intra de la inceput in trei laturi ale unei psihologii geometrice care sunt statul, neamul si iubirea. Aceste trei imperitive strivesc mereu in Bologa libertatea de optiune, alcatuind astfel “un trio represiv”. Bologa are orgoliul individualitatii (spre deosebire de Klapka) si cauta mereu un acord cu aceste “instante supraindividuale” pe calea unei constiinte lucide.

Crescut in spirit religios de o mama bigota si intr-unui de respect fata de valorile nationale (“sa nu uiti niciodata ca esti roman”) de un tata condamnat si apoi intemnitat in procesul Memorandumului, Bologa isi pierde credinta, la moartea tatalui.

La Budapesta, ca student la filosofie, isi faureste o conceptie despre viata bazata pe ideea datoriei fata de stat, afisandu-se ca partizan al politicii oficiale (in contradictie cu avocatul Domsa): “Eu nu afirm ca statul nostru e buni... Dar cata vreme exista, trebuie sa ne facem datoria... Dati-mi un stat mai bun si ma inchin (...). In viata trebuie sa contam pe realitati, nu pe dorinti”.

Va merge mai departe. Prieten cu Marta, fiica avocatului, Bologa se ambitioneaza sa plece pe front (cu toate ca beneficia de scutire, ca fiu de vaduva) din dorinta de a-si verifica in fapta conceptia datoriei pe care tocmai o dobandise, esentiala fiind confirmarea atitudinii etice. Nu apetitul Martei Domsa pentru uniforme ofiteresti, asa cum s-a afirmat prea ades, este deci imboldul principal al inrolarii voluntare a lui Apostol.